

visoriff Finantslov, udstedt af Regjeringsmagten uden at være vedtagen af Thingene. I den Henseende ligne Forholdene ogsaa hinanden, at denne provisoriske Lov og de provisoriske Love fra de senere Aar, som der har været Tale om, have været udstedte af Regjeringen paa dens Ansvar uden at være vedtagne af Thingene. Komme vi saa til det tredie Spørgsmaal, hvor der kan være Tale om Lighed, vil jeg, idet jeg indrømmer Rigtigheden af den Omtale af Oberst Tschernings Stilling, som blev givet af det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Njør), sige, at, naar der har været Tale om Rigsretten, saa gif man i den Tid til Rigsretten, men det gjør man ikke i vore Dage. Se, det er ikke nogen Lighed, men det er en Lighed, som jeg kunde ønske, man vilde bringe til Stede.

Clausager: Jeg kan selvfølgelig være enig med det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, i, at han ikke kan vide, hvad Oberst Tscherning vilde have sagt under de forhaandenværende Forhold, hvis han nu havde været i Live. Men det skulde interessere mig at høre, om selve det ærede Medlem i Virkeligheden mener, at Oberst Tscherning, hvis han havde været i Live den Dag i Dag, vilde have taget den nuværende Tingenes Tilstand i Forsvar.

Sagd: Jeg skal til, hvad den ærede sidste Taler for et Dieblit siden yttrede, da han spurgte, om den nuværende Tilstand i nogenjomhelst Retning kunde sammenlignes med den Tilstand i 1853, under hvilken Tscherning udtalte sig saaledes, som nylig blev citeret, sige, at der ganske vist overhovedet er en himmelvid Forskjel mellem de nuværende Forhold her i Thinget og de nuværende politiske Tilstande her i Landet paa den ene Side og Forholdene i 1853 paa den anden Side. Naar han yderligere spurgte, om vi dristede os til at sige, hvad Tscherning vilde have sagt, hvis han havde levet og været til Stede i dette Dieblit, vil jeg for mit Vedkommende, der dog tror at have kjendt lidt til Tscherning, da han levede, bestemt erklære, at hvis Tscherning havde levet nu og havde taget Del i dette Things Forhandlinger, saaledes som han gjorde, saa længe han overhovedet sad i Rigsdagen, vilde vi aldrig være komne til disse Tilstande. Han vilde have forhindret, at den Side af Thinget, paa hvilken han udøvede en saa mægtig Indflydelse, havde gjort et efter min Overbevisning saa ubesindigt og uberettiget Skridt, som man har gjort, og hvorved man har fremkaldt saadanne Til-

stande, at de senere provisoriske Finantslove deraf ere fremgaaede med politisk Nødvendighed. Det er min fulde Overbevisning, at Tscherning aldrig vilde have sidet i dette Thing under saadanne Forhold som dem, der have fundet Sted i de senere Aar. Thi han vilde haade lige overfor tidligere Meningsfæller og lige overfor Mænd fra den modsatte Side have tilbagevist ethvert Medansvar og ethvert Samarbejde til begge Sider. Jeg skal iøvrigt med Hensyn til det andet Punkt citere, hvad et yngre forhenværende Medlem af dette Thing, som jeg ganske vist ikke vil stille ved Siden af Tscherning, men som dog ikke spillede en ringe Rolle her i Thinget, nemlig Christoffer Hage, har udtalt i saa Henseende. Jeg skal dermed supplere, hvad jeg før sagde, efter at jeg nu har hentet Rigsdagstidende: „Den høitærede Finantsminister vil da maasse sige“ — dette forefaldt under Forhandlingen om Finantslovens Regtelse — „at Regtelsen af Finantsloven er Noget, der ifølge sit Væsen ikke hører hjemme indenfor Forsatningens Grændser. Jeg svarer dertil: Ja, det er i og for sig rigtigt. At negte de finansielle Midler til Statslivets Førelse — forudsat naturligtvis, at dette da ikke er en blot Demonstration, saaledes som i 1873, for at fremtvinge enten en Oplosning eller Ministeriets Afgang, forudsat, at dette Skridt skal have reel Betydning — da er det enslydigt med Fornegtelser af Statens fortsatte Bestaaen. Det er klart nok, at et saadant Skridt i sit Væsen ligger udenfor enhver Forsatning. Finantslovens Regtelse er ikke et Begreb, der hører hjemme i Statsretten. De Forestillinger, man i tidligere Tider af vort Frihedsliv kan have haft om Finantslovens Regtelse som et yderste parlamentarisk Kampmiddel, de bero paa en naiv Misforstaelse. Hverken retlig eller historisk vil der i noget Lands forfatningsmæssige Statsordning findes Plads for en Fremgangsmaade, der involverer en Fornegtelser af selve Statens Eksistens“. Det er saa rene og klare Ord, at hvad han end senere kan have sagt for ligesuldt at motivere og undskyldte en saadan efter vor Formening grundlovstridig Handling, rent taber sin Betydning overfor denne rene og klare Besejndelse.

Ordføreren (Hansen [Svendborg Amts 2den Valgkreds]): Naar det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagd) fra Udtalelser af en Mand, der udførlig har begrundet, hvorfor han har stemt mod Finantslovens Overgang til 2den Behandling, henter Bevistet for, at det er grundlovstridigt at stemme saaledes, ja saa ophører al